

5. týždeň v Pôstnom období, cyklus „B“

Oznamy:

- Na Zvestovanie Pána v Kréde sa pri slovách „a mocou Ducha Svätého ... a stal sa človekom“ (alebo: „ktorý sa počal ... a narodil sa z Márie Panny“) pokľakne na jedno koleno, keď sa vyznanie viery recituje, na dve kolena, keď sa spieva.

- Na Kvetnú nedeľu si doneste ratolesti („bahniatka“). Pri každej sv. omši začneme slávnostným vstupom. Vzadu pod chórom požehnáme ratolesti. V omši sa spievajú PAŠIE.

- **Veľkonočné spovedanie: Nedeľa 22.3.** Šiba 14:30 - 15:30, Osikov 15:45 - 17:00, **pondelok 23.3.** - Bartošovce 17:00—18:30, **utorok 24.3.** Fričkovce 17:30—18:30, **štvrtok 26.3.** Hertník 1700 - 18:30, **sobota 28.3.** - Raslavice 09:00 - 12:00, Bardejov /Bazilika/ 10:00 11:30, **nedeľa 29.3.** Bardejov /Bazilika/ 14:00—16:30.

- **11.4. sa bude konať ADSM v Prešove** (františkánsky kostol). Nahlásiť sa je potrebné do 9.4.2015 pomocou formulára, ktorý nájdete na www.premladez.sk. Účastnícky poplatok je 3 € na osobu. Minimálny vek 15 rokov.

23.03.2015 Pondelok Pondelok po 5. pôstnej nedeli sv. Turibia, bs.		15:45 stretnutie prvoprijímajúcich Bartošovce (sakristia) VEĽKONOČNÁ SPOVEĎ 17:00 - 18:30 Bartošovce Bartošovce (zdr., B. pož. rod. - č. 117)
24.03.2015 Utorok Utorok po 5. pôstnej nedeli <i>- večerná omša zo slávnosti!</i>		16:00 stretnutie prvoprijímajúcich Hertník (fara) Hertník (+Jozef Kapec - č. 251- MAREC)
25.03.2015 Streda Zvestovanie Pána (slávnosť)	17:15 18:30	Hertník (+Ján, +Mária, +Peter, +Rozália, +Jaroslav - č. 166) Bartošovce (+príbuzní a + členovia rodiny - č. 67)
26.03.2015 Štvrtok Štvrtok po 5. pôstnej nedeli	06:30 18:30	Bartošovce (+Ondrej, +Mária, +členovia rodiny - č. 76) VEĽKONOČNÁ SPOVEĎ 17:00 - 18:30 Hertník Hertník (zdr., B. pož. pre Zuzanku, poďak. - č. 280)
27.03.2015 Piatok Piatok po 5. pôstnej nedeli		<i>súkr. sv. omša (za veriacich)</i> 17:45 KRÍŽOVÁ CESTA (kňaz) Hertník (+Štefan, +Ján - č. 292)
28.03.2015 Sobota Sobota po 5. pôstnej nedeli V noci z 28. na 29. marca sa mení čas. O 02. hod. stredoeurópskeho času posúvame hodiny na 03. hod. letného času.	07:00 	Hertník (+Anna Hersteková, +členovia rod.—č. 65— úmysel z Bartošoviec) VEĽKONOČNÁ SPOVEĎ (PO): 08:00 - 11:30
29.03.2015 NEDEĽA Kvetná nedeľa – nedeľa utrpenia Pána 30. MEDZINÁRODNÝ DEŇ MLÁDEŽE	07:45 09:15 10:45	Hertník (+Helena Sobeková -č. 5- MAREC-II.) Bartošovce (+Anna, +členovia rodiny - č. 65) Hertník (+Mária Šoltýsová - č. 159-MAREC) 14:00 KRÍŽOVÁ CESTA

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV

MAREC 2015

FARNOSŤ SV. KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ
HERTNÍK

Číslo 34

Her Bartníček

Chvály v Stropkove

V sobotu 14.3.2015 som sa zúčastnila chvál v Stropkove, kde spievali mladí ľudia pod vedením otca redemptoristu, ktorí boli aj na duchovnej obnove v Hertníku.

Pri vstupe do kostola ma upútalo množstvo mladých ľudí a pred oltárom veľký kríž a sviečky. Program začal o 19.15 hod. spevom chvál, ktoré boli zamerané na oslavu ukrižovaného Pána Ježiša. Mladí ľudia už poznali tieto pesničky naspamäť a preto spievali všetci – celý kostol. Po krátkom čase začali ľudia prichádzať s horiacou sviecou v ruke a pokladali ju k päte kríža. Každý podľa vlastného uváženia kľučal kratšie, alebo dlhšie v úplnej slobode. To sa odohrávalo počas celých chvál, ktoré trvali dlhšie ako 2 hodiny (bez sv. omše). Keďže sa mi podarilo dostať až dopredu, tak som mala možnosť trochu pozorovať týchto mladých ľudí ako prichádzajú a modlia sa bez ohľadu na to, či majú 15 rokov, alebo 25 rokov a viac. Či boli oblečení skromnejšie, alebo v super značkovom oblečení „Pred Krížom“ sme si boli všetci rovní. Ponížení a so sklonenou hlavou odovzdávali Bohu svoje problémy, svoj hriech, ale určite ďakovali aj za svoj život.

Ku koncu chvál sa z jednotlivých sviec vytvorilo jedno veľké horiace srdce. Na záver otec redemptorista naň poukázal a povedal : “ Toto srdce patrí Tebe , Pane “. Každý cítil, akoby tá jeho svieca predstavovala kus jeho srdca. Nakoniec kňaz udelil všetkým požehnanie a ľudia ich na znak vďačnosti odmenili veľkým potleskom.

Aj keď počasie bolo nepriaznivé, pršalo, no naše srdcia boli naplnené vďakou, radosťou a pokojom.

Pochopila som, prečo mladí ľudia, aj keď bola sobota, nestrávilí svoj voľný čas niekde v reštaurácii, ale dali prednosť Pánovi. Chvála Ti Pane.

Po skončení som sa išla poďakovať otcovi redemptoristovi za toto krásne prežitie a on na oplátku, keď zistil, že som z farnosti Hertník nechal pozdraviť všetkých farníkov a duchovného otca z Hertníka.

farnička z Bartošoviec

Pápežovo posolstvo k Pôstnemu obdobiu 2015

(pokračovanie článku z FL č.32)

Prvý bod o Cirkvi nesie titul z úryvku Prvého listu Korinťanom: «Ak teda trpí jeden úd, trpí spolu s ním všetky údy» (1Kor 12,26). Pápež František v ňom zdôrazňuje, že Božia láska je to, čo „láme túto smrteľnú uzavretosť do seba samých, ktorou je ľahostajnosť“.

Cirkev nám Božiu lásku ponúka „prostredníctvom svojej náuky a predovšetkým prostredníctvom svojho svedectva.“ Svedčiť však môžeme len o niečom, čo sme predtým sami zakúsili, preto – ako sa píše v poslanstve –, „kresťan je ten, kto dovolí Bohu, aby ho zaodel do svojej dobroty a milosrdenstva, aby ho zaodel do Krista, aby sa tak ako on stal služobníkom Boha a ľudí“.

„Pôstne obdobie je vhodným obdobím k tomu, aby sme sa nechali Bohom obslúžiť a stali sa tak jemu podobným. K tomu dochádza vtedy, keď počívame Božie slovo a keď prijímame sviatosti, obzvlášť Eucharistiu. V nej sa stávame tým, čo prijímame: Kristovým telom. V tomto tele ľahostajnosť, ktorá – ako sa zdá – sa často zmocňuje našich srdc, nemá miesto. Lebo kto je z Krista, patrí k jednému telu a v ňom nie sme ľahostajní jeden k druhému.“

„Kde je tvoj brat?“ - tak znie titul **druhého bodu týkajúceho sa farností a spoločenstiev**. „Dokážu tieto cirkevné skutočnosti zakúšať to, že tvoria časť jediného tela? Tela, ktoré spoločne prijíma a zdieľa to, čo Boh chce darovať?...“, kladie si v poslanstve otázky pápež František. Zároveň naznačuje dva spôsoby, ako možno prekročiť hranice viditeľnej Cirkvi: jedným je modlitba a druhým misijná činnosť, svedectvo v spoločnosti, ktorá nás obklopuje.

„Drahí bratia sestry, ako len túžim, aby sa miesta, kde sa prejavuje Cirkev, naše farnosti a osobitne spoločenstvá, stali ostrovmi milosrdenstva uprostred mora ľahostajnosti!“, píše v pôstnom poslanstve Svätý Otec.

Tretí bod zameraný na veriaceho jednotlivca nesie rovnaký názov ako aj celé poslanstvo: „Posilnite si srdcia“ (Jak 5,8). Svätý Otec v ňom osobitne 13. a 14. marca vyzýva celú Cirkev k iniciatíve „24 hodín pre Pána“, ktorá chce do centra novej evanjelizácie postaviť sviatosť zmierenia. Podujatie organizuje Pápežská rada na podporu novej evanjelizácie.

Veriacich ako jednotlivcov pápež František v poslanstve pozýva k modlitbe, ku konkrétnym skutkom lásky k blížnemu a napokon k vlastnému obráteniu: „K tomu, aby sme prekonalí ľahostajnosť a naše predstieranie všemohúcnosti, chcel by som, aby všetci prežívali tento čas pôstneho obdobia ako cestu formácie srdca, ako povedal aj Benedikt XVI. (enc. Deus caritas est, 31). Mať milosrdné srdce neznamenať mať slabé srdce. Ten, kto chce byť milosrdný, potrebuje srdce silné, pevné, uzavreté pred pokušiteľom, no otvorené voči Bohu. Srdce, ktoré sa nechá preniknúť Duchom anechá sa priviesť na cesty lásky, ktoré vedú k bratom a sestrám. Srdce chudobné, ktoré pozná svoju vlastnú chudobu a nasadzuje sa pre druhého.“ -zk-
Text zverejnený na internetovej stránke http://sk.radiovaticana.va/news/2015/01/27/bolo_zverejnen%C3%A9_posolstvo_k_p%C3%B4stnemu_obdobiu_2015_/slo-845045
Vatikánskeho rozhlasu

Svätá kopija

Svätá kopija je najstaršia časť insignií cisára Svätej rímskej ríše nemeckého národa. Hrot kopije sa pritom uchováva v dutine priečneho ramena ríšskeho kríža. Podľa tradície patrila zbraň rímskemu stotníkovi Longinovi, ktorý ňou zavřil Ježišovu smrť.

Apoštol Júda Tadeáš ju vraj priniesol do Arménska (prvý kresťanský štát na svete). V 4. storočí ju schovali v kláštore Gegharda pri Eriwane (Geghardavank: „Kláštor svätej kopije“). Kopiju pochádzajúcu z ríšskych klenotov priniesli z bezpečnostných dôvodov počas napoleonských vojenských ťažení z Norimbergu do Viedne. Hitler ju dal priniesť po pripojení Rakúska späť, spojenci ju dopravili zas do Rakúska. Dnes je vystavená v klenotnici vo viedenskom Hofburgu.

KULT/235, Peter Seewald, SSV Trnava 2011

Svedectvo modliacej sa mamy – MODLITBY MATIEK

Do manželstva sme vstúpili s láskou v srdci a uprostred nás bol Kristus. Spolu sme sa modlili, chodili sme do kostola, a hoci bola totalita, mali sme aj spoločenstvo, kde sme sa modlili, čítali Sväté písmo a potom sme ho aj túžili žiť. Roky ubiehali, deti pribúdali... Keďže sa naša rodina rozrastala, manžel začal odchádzať za prácou na týždňovky a možno tu niekde sme zle rozlišovali. Keď deti boli v tínedžerskom veku, začali pribúdať aj problémy vo výchove, v rodine, v práci a manžel neriešil problémy v modlitbe, ale pri pohárik... Ťažko sa mi to prijímalo, lebo som si myslela, že keď sa máme radi, všetko prekonáme a nejakú závislosť som si ani nepripúšťala. Myslela som si, že má krízu, ktorú prekonáme. Ale roky ubiehali, všetko sa to nejakou stupňovalo a mne ostávala len modlitba a obeta... Keď ma Pán pozval do Modlitieb matiek, na začiatku som si ani neuvedomovala, že ma pripravuje na prijatie mnohých situácií a prijatie mojich drahých takých, akí sú, aj so závislosťami, aj s rozhodnutiami našich postupne dospievajúcich a dospelých detí, s ktorými som sa nie vždy stotožnila, ale všetko som odovzdávala do rúk Pána Ježiša, že každý nový deň už bude lepší a príde aj dotyk uzdravenia...

Cez mnohé ťažké skúšky a momenty, ktoré sme v rodine prežili, sme boli stále bližšie k Pánovi, hoci v tom momente utrpenia som si niekedy myslela, že Pán je ďaleko. Ale nie, On ma práve vtedy niesol v náručí. Môj manžel bol a aj je láskavým človekom, ktorý sa stará o rodinu, a od začiatku manželstva ma vždy zobral za ruku a kráčali sme spolu vedľa seba. Ale keď nastali ťažké chvíle, ja som svoju ruku už nevložila do jeho, lebo som si myslela: „Ved' načo?“ Keď ma vymenil za pohárik! Ale vďaka Pánovi som sa spamätala a aj napriek bolesti v srdci som podanú ruku môjho manžela prijala a kráčala som v tichu vedľa neho... A to bola tá chvíľa, ktorú mi ponúkol Pán Ježiš, aby som sa za manžela modlila, aj za tých, s ktorými sedával, keď nebol so svojou rodinou. Ďakovala som za neho, chválila Boha, prejavovala mu lásku a žehnala som mu dotyk uzdravenia... Vďaka Bohu prišiel a manžel sa uzdravil z alkoholu a aj naši dospelí synovia postupne prijímajú Pána Ježiša, uvedomujú si jeho moc a silu a ponúkané priateľstvo... Nech je Božie meno oslávené a vyvýšené v každom okamihu nášho života v životoch našich detí, v celej našej rodine. Ona je pre mňa veľkým darom, ktorý neustále odovzdvám Bohu, aby ju premieňal podľa seba. Manžel ma videl, keď som dopisovala tieto riadky, a pýtal sa, či pišem „ódu na lásku“ :) Vďaka Bohu, že sme prekonalí túto a mnohé skúšky počas 30-tich rokov nášho manželstva. Vďaka ti, Pane!!!

mama z MM